

Đánh Giá Độc Lập Về Chương Trình Tiếp Cận Dịch Vụ Và Công Bằng

Sở Dịch Vụ Phát Triển Tiểu Bang California

Báo Cáo Tóm Tắt

Được gửi bởi Trung Tâm Năng Lực Văn Hóa
Quốc Gia Đại Học Georgetown

Gửi lần đầu ngày 31/08/2023
Cập nhật ngày 17/10/2023

Giới thiệu

Trong năm 2016, California đã thành lập chương trình trợ cấp Tiếp cận Dịch vụ và Công bằng (SAE). Mỗi năm chương trình này chi tiêu khoảng 11 triệu USD để đảm bảo rằng những người bị khuyết tật trí tuệ và phát triển (IDD) từ các tầng lớp xã hội khác nhau đều có quyền tiếp cận dịch vụ giống như mọi người khác. Những người này bao gồm cả những người ở tiểu bang California đến từ các cộng đồng chủng tộc, sắc tộc, văn hóa và ngôn ngữ khác nhau.

Có hai tổ chức đã được thuê để đánh giá tính hiệu quả của Chương trình Trợ cấp SAE. Việc này được gọi là đánh giá. Các tổ chức thực hiện đánh giá này gồm Trung tâm Năng lực Văn hóa Quốc gia Đại học Georgetown và Mission Analytics Group. Họ được gọi là các nhà đánh giá. Các nhà đánh giá xem xét các Trung tâm Khu vực và Tổ chức trong Cộng đồng của Tiểu bang California đã được chương trình trợ cấp SAE cấp vốn từ năm 2018 đến năm 2020. Trong khoảng thời gian này cũng đã xảy ra đại dịch COVID-19. Đây là thời gian mà việc cung cấp dịch vụ cho người bị khuyết tật gặp khó khăn.

Đánh giá của họ phát hiện rằng Tiểu bang California dẫn đầu cả nước trong việc thông qua các luật và chi tiêu tiền để đảm bảo những người bị IDD và gia đình của họ từ các tầng lớp xã hội khác nhau nhận được sự hỗ trợ và các dịch vụ cần thiết. Các nhà đánh giá khuyến nghị nên tiếp tục chương trình trợ cấp SAE. Họ cũng khuyến nghị thực hiện các điều chỉnh để đảm bảo chương trình hoạt động hiệu quả hơn.

Ngoài chương trình trợ cấp SAE sẽ còn cần thêm nhiều nỗ lực khác nữa để giảm bớt sự đối xử thiếu công bằng với những người bị IDD và gia đình của họ từ các tầng lớp xã hội khác nhau về mặt văn hóa và ngôn ngữ. Đôi khi những người cần dịch vụ bị đối xử thiếu công bằng vì lý do chủng tộc, sắc tộc hoặc ngôn ngữ mà họ sử dụng. Khi điều này xảy ra, nó sẽ gây ra sự bất bình đẳng giữa những gì mọi người cần và những gì họ nhận được. Các nhà đánh giá phát hiện rằng ngoài chương trình trợ cấp SAE, còn có các nỗ lực khác tại Sở Dịch vụ Phát triển Tiểu bang California (DDS) để đảm bảo cung cấp dịch vụ công bằng và thỏa đáng cho mọi người. Tuy nhiên, vẫn cần phải tìm hiểu thêm về nguyên nhân gây ra sự bất bình đẳng về chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ với những người bị IDD và gia đình của họ tại Tiểu bang California.



Tại sao chúng tôi làm việc này

Việc đánh giá chương trình trợ cấp SAE được tiến hành 5 năm sau khi chương trình bắt đầu. Từ các thông tin đã được công bố như các báo cáo từ các nhóm vận động hành lang và công bằng xã hội, các nhà đánh giá nhận thấy có sự bất bình đẳng đối với những người bị IDD từ các cộng đồng chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ khác nhau. Các nhà đánh giá cũng cho biết rằng các nhà lãnh đạo của Sở Dịch vụ và Phát triển Tiểu bang California cam kết sẽ nỗ lực xóa bỏ sự bất bình đẳng này trong các chương trình trợ cấp SAE và các chương trình khác.

Đối xử thiếu công bằng vì lý do chủng tộc, nguồn gốc xuất xứ và ngôn ngữ mà họ sử dụng không phải là vấn đề mới. Nó không chỉ tồn tại ở Tiểu bang California và hệ thống IDD. Tuy nhiên, so với các nhóm khác, hệ thống IDD trên cả nước vẫn còn thiếu sót trong việc mô tả thế nào là **công bằng** với những người bị IDD. (Công bằng có nghĩa là được đối xử công bằng. Khái niệm này khác với bình đẳng, nghĩa là được đối xử như nhau.) Hệ thống IDD chưa giải thích về việc tồn tại sự thiếu công bằng trong các dịch vụ mà những người bị IDD được nhận. Họ chưa mô tả cách thức đo lường sự thiếu công bằng này. Đồng thời hệ thống IDD cũng chưa giải thích cách thức thúc đẩy công bằng cho những người bị IDD kết hợp với các nhóm bị đối xử thiếu công bằng khác.

Các nhà đánh giá đã sử dụng Khung đánh giá Bất bình đẳng cho Người khuyết tật (Disabilities Disparities Framework) để xem xét các dịch vụ mà những người bị IDD và gia đình của họ được nhận. Khung đánh giá này do Tawara Goode xây dựng. Khung đánh giá này xem xét tính sẵn có, khả năng tiếp cận, khả năng chấp nhận, chất lượng và mức độ sử dụng dịch vụ và sự hỗ trợ. Khung đánh giá này cũng cho biết cách thức liên kết các phần của khung đánh giá này với nhau như thế nào và nó có ý nghĩa gì đối với những người bị IDD, gia đình của họ và các cộng đồng nơi họ sinh sống.

Những gì chúng tôi đã làm

Đánh giá chương trình trợ cấp SAE có ba mục tiêu chính:

1. Khám phá tác động của chương trình trợ cấp SAE đối với những người bị IDD từ các nhóm chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ khác nhau và tìm hiểu xem những thay đổi nào sẽ giúp cải thiện chương trình.
2. Xây dựng một phương thức để đo lường kết quả và tác động của các chương trình trợ cấp SAE trong tương lai.
3. Xây dựng phương thức để ưu tiên những biện pháp hiệu quả nhằm giảm sự bất bình đẳng.

Các nhà đánh giá đã thu thập thông tin từ nhiều nguồn khác nhau. Các nguồn này bao gồm thông tin từ cá nhân, tổ chức và báo cáo được gửi cho Sở Dịch vụ và Phát triển Tiểu bang California. Các nhà đánh giá phỏng vấn những người điều hành chương trình trợ cấp SAE, bao gồm các Trung tâm Khu vực và Tổ chức trong Cộng đồng, và lắng nghe các gia đình chia sẻ trải nghiệm. Họ cũng đã phỏng vấn Nhân viên của Sở Dịch vụ và Phát triển Tiểu bang California.

Cách chúng tôi thực hiện

Các nhà đánh giá sử dụng một số cách thức hoặc phương pháp trong đánh giá của họ. Điều này có nghĩa là họ sử dụng cả dữ liệu định lượng và định tính. Định lượng là các thông tin có thể kiểm đếm hoặc so sánh trên thang trị số. Dữ liệu định tính mô tả chất lượng của các đặc điểm và không dễ để kiểm đếm hoặc đo lường.

Những gì chúng tôi tìm hiểu được

Các phát hiện về tác động của chương trình trợ cấp SAE đối với những người bị IDD bao gồm:

- Chi tiêu cho các dịch vụ dành cho những người bị IDD từ các tầng lớp xã hội khác nhau từ năm 2017–2018 và từ năm 2021–2022 cao hơn so với các cá nhân da trắng không phải gốc Tây Ban Nha, tuy nhiên trong một số trường hợp vẫn tồn tại sự bất bình đẳng.
- Các Trung tâm Khu vực và Tổ chức trong Cộng đồng không có đủ nguồn lực để thu thập và hiểu thông tin hoặc dữ liệu về sự bất bình đẳng.
- Chương trình trợ cấp được thực hiện mà không có một định nghĩa chính thức về công bằng và không có kế hoạch bằng văn bản để thúc đẩy khái niệm công bằng.
- Các danh mục được cấp vốn, chẳng hạn như đào tạo cho bố mẹ và vận động hành lang, không tác động trực tiếp đến việc giảm sự bất bình đẳng.
- Có nhiều lý do khiến cho sự bất bình đẳng vẫn tồn tại trong hệ thống IDD của Tiểu bang California. Bao gồm một số lý do sau:
 - » Các dịch vụ trước đây được thiết kế để phục vụ cho người da trắng không phải gốc Tây Ban Nha;
 - » Các loại hình dịch vụ và hỗ trợ được cung cấp không đáp ứng lợi ích và nhu cầu của những người bị IDD và gia đình của họ có sắc tộc, văn hóa và ngôn ngữ khác nhau;
 - » Các gia đình không biết về các dịch vụ được cung cấp; và có nhiều nhu cầu cấp bách trong cuộc sống của các gia đình khiến cho việc tìm kiếm hoặc nhận dịch vụ trở nên khó khăn.
- Nhiều nhà lãnh đạo của Trung tâm Khu vực cho rằng rất khó để lấy được lòng tin của các cộng đồng khác nhau về chủng tộc và sắc tộc vì lịch sử tồn tại từ lâu của hiện tượng phân biệt chủng tộc và đối xử thiếu công bằng.
- Các chương trình trợ cấp SAE chỉ kéo dài trong khoảng một năm. Thời gian này không đủ lâu để biết các chương trình đó có lợi như thế nào cho các cộng đồng khác nhau về mặt chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ.
- COVID-19 khiến cho những người bị IDD và gia đình của họ rất khó tiếp cận dịch vụ vì họ thiếu máy tính và/hoặc gặp khó khăn trong việc sử dụng các nền tảng trực tuyến.
- Gần như tất cả các lãnh đạo của Trung tâm Khu vực đều cho rằng họ và nhân viên của họ đã biết thêm về nguyên nhân gây ra sự bất bình đẳng và về những gì họ có thể làm để hỗ trợ tốt hơn những người bị IDD từ các tầng lớp xã hội khác nhau về mặt chủng tộc, sắc tộc, văn hóa và ngôn ngữ.
- Các gia đình cho rằng họ rất nản lòng do phải chờ nhận dịch vụ quá lâu.
- Các gia đình cũng cho rằng họ thường không nhận được bất kỳ dịch vụ nào do việc đăng ký nhận dịch vụ quá phức tạp và/hoặc dịch vụ không được cung cấp bằng ngôn ngữ của họ.

Khuyến nghị

Các khuyến nghị dưới đây được chia thành bốn danh mục: trọng tâm trợ cấp, cấu trúc dự án, loại hình dự án và biện pháp trợ cấp.

1. Trọng tâm trợ cấp

- Giảm số lượng lĩnh vực ưu tiên trợ cấp bằng cách xác định các lĩnh vực tác động có khả năng giảm sự bất bình đẳng cao nhất.

2. Cấu trúc dự án

- Định nghĩa công bằng là gì trong DDS và Chương trình Trợ cấp SAE. Đảm bảo định nghĩa này dễ hiểu với người nhận và cần sự hỗ trợ cũng như dịch vụ và các tổ chức cung cấp sự hỗ trợ và dịch vụ đó.
- Yêu cầu các Trung tâm Khu vực hợp tác với một tổ chức trong cộng đồng để đăng ký và nhận trợ cấp SAE.
- Xác định lĩnh vực trọng tâm và loại bất bình đẳng sẽ được giảm bớt. Cân nhắc sử dụng Khung đánh giá Bất bình đẳng dành cho Người khuyết tật của Goode để nhận diện sự bất bình đẳng về tính sẵn có, khả năng tiếp cận, khả năng chấp nhận, chất lượng và mức độ sử dụng.
- Yêu cầu đưa các phương pháp có hiệu lực về mặt văn hóa và ngôn ngữ vào từng dự án trợ cấp SAE. Cần yêu cầu người đăng ký nhận trợ cấp xác định năng lực văn hóa và năng lực ngôn ngữ và cách thức sẽ áp dụng các phương pháp đó trong dự án của họ như thế nào.
- Tăng thời gian của các dự án trợ cấp SAE để chứng minh chúng góp phần giảm sự bất bình đẳng. Cân nhắc cấp vốn bổ sung trong tối đa 4 năm.
- Yêu cầu sử dụng một mô hình logic và khung lý thuyết thay đổi cho tất cả các dự án trợ cấp SAE.
- Xây dựng các phương thức tốt hơn để đo lường sự tiến độ của các chương trình trợ cấp SAE.

3. Loại hình dự án

- Xác định các loại hình dự án được phê duyệt. Tìm các lĩnh vực tác động có khả năng giảm sự bất bình đẳng cao nhất. Các nhà đánh giá gợi ý bốn loại hình dự án:
 - » **Giáo dục và đào tạo:** Việc tổ chức giáo dục và đào tạo có thể không làm tăng POS có ý nghĩa, nhất là trong ngắn hạn. Các Trung tâm Khu vực và CBO cần chứng minh mối liên hệ trực tiếp giữa một hoạt động đào tạo, vận động hành lang, lãnh đạo hoặc phát triển kinh doanh và việc tăng khả năng tiếp cận dịch vụ hoặc giảm sự bất bình đẳng (ví dụ: mô hình logic, lý thuyết thay đổi, thu thập dữ liệu, bao gồm cả việc theo dõi liên tục và dài hạn với người tham gia, phân tích dữ liệu và báo cáo). Các hoạt động giáo dục và đào tạo này là nguồn lực quan trọng cho những người bị IDD và gia đình của họ cũng như các CBO. Nhóm NCCC-MA gợi ý rằng DDS cần tiếp tục cấp vốn cho loại hình dự án này nhưng không nên giới hạn ở chỉ số khắt khe POS do tính phức tạp và chi phí liên quan đến việc đưa ra kết quả đầu ra và tác động theo chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ dựa trên chi phí thuần túy vì các lý do đã nói ở trên.
 - » **Gắn kết và tiếp cận:** Gắn kết và tiếp cận cộng đồng là cách cơ bản để thông tin cho các gia đình và cộng đồng khác nhau về mặt văn hóa và ngôn ngữ về sự hỗ trợ và dịch vụ DDS trong cả cuộc đời. Nhóm NCCC-MA gợi ý nên tiếp tục cấp vốn cho loại hình dự án này. Tương tự với Giáo dục và Đào tạo, loại hình dự án này có thể không tạo ra dữ liệu cần thiết để thỏa mãn chỉ số POS. Một lần nữa, người nhận trợ cấp cần có khả năng chứng minh mối liên hệ trực tiếp giữa các hoạt động (các buổi thuyết trình và hội chợ cung cấp thông tin) giúp tăng khả năng tiếp cận dịch vụ hoặc giảm sự bất bình đẳng.
 - » **Kết nối cộng đồng:** Nhóm NCCC-MA ủng hộ việc tiếp tục cấp vốn cho loại hình dự án này. Cần ưu tiên cấp vốn cho các nhóm chủng tộc, sắc tộc và ngôn ngữ (ví dụ: sử dụng một trong các ngôn ngữ không phải là tiếng Anh, năng lực tiếng Anh hạn chế theo định nghĩa của Thống kê Dân số Hoa Kỳ (US Census), Ngôn ngữ Ký hiệu Hoa Kỳ (ASL) hoặc người dùng ngôn ngữ ký hiệu khác) chịu nhiều sự bất bình đẳng nhất về khả năng tiếp cận dịch vụ. Mặc dù cấu trúc nhân khẩu học có thể chỉ báo một nhóm dân số lớn hơn thuộc một nhóm chủng tộc hoặc sắc tộc nào đó, các nhóm dân số nhỏ hơn có thể vô tình bị bỏ qua. Loại hình dự án này yêu cầu Trung tâm Khu vực phải hợp tác với các CBO.
 - » **Xây dựng năng lực và phát triển lực lượng lao động:** DDS cần tiếp tục cấp vốn cho loại hình dự án này, sẽ phải áp dụng cách tiếp cận đổi mới, cộng tác và chiến lược. Cần hướng dẫn rõ ràng về ý nghĩa chính xác của năng lực văn hóa và năng lực ngôn ngữ đối với các cá nhân (các kỹ luật lao động khác

nhau, bao gồm cả các chuyên gia hỗ trợ trực tiếp) và các tổ chức (chính sách và thực hành). Giữa các Trung tâm Khu vực và CBO chưa có sự hiểu biết chung về: 1) năng lực văn hóa và năng lực ngôn ngữ là gì, 2) cách thức các phương pháp này được định nghĩa và khái niệm hóa theo các cách khác nhau và 3) văn hóa và ngôn ngữ không đồng nghĩa với khả năng tiếp cận ngôn ngữ. Phát triển lực lượng lao động hiện có là mục tiêu dài hạn trong bối cảnh khủng hoảng về số lượng chuyên gia hỗ trợ trực tiếp - những người đã rời khỏi hệ thống cung cấp dịch vụ, đặc biệt là sau khi bùng phát đại dịch COVID-19, và vì các lý do khác, chẳng hạn như mức lương và điều kiện làm việc. Cần xem xét xem lĩnh vực trọng tâm này có phải là hướng đầu tư phù hợp nhất cho quỹ trợ cấp DDS không.

4. Biện pháp trợ cấp

- Yêu cầu các dự án phải báo cáo tiến độ và kết quả đầu ra của các hoạt động của dự án. Các dự án cần cung cấp cả dữ liệu định lượng và định tính.
- Yêu cầu tất cả những người nhận trợ cấp SAE phải lắng nghe người tham gia trong dự án của họ.
 - » Tổ chức các buổi thảo luận nhóm
 - » Tổ chức các buổi lắng nghe ý kiến